

[Bernhard Bannsgaard.]

Det var rigtigt, som ordføreren sagde, at på den måde kan man ikke drive ordentligt teater, det bliver fuldstændig tilfældigt, hvilke forestillinger man kan sikre sig, og endnu mere tilfældigt, hvilke skuespillere og hvilke instruktører man kan få, når man skal leve fra hånden og i munden. Jeg håber virkelig også, det lykkes for ordføreren fra fremskridtspartiet at drage den konsekvens af sine egne udtalelser, at vi kan få fremskridtspartiet med i et ansvarligt arbejde i kulturudvalget, dvs. tage et medansvar for en endelig lov.

Hvis jeg derefter ser på de øvrige dele af Det rejsende Landsteater, Det danske Teater og Landsoperaen, må jeg for det første sige, at dette rejsende landsteater bør opfattes som et samarbejde. Jeg føler det nødvendigt at understrege, at Det danske Teater og Den jyske Opera fortsat er selvstændige enheder, og det fremgår efter min mening ikke tilstrækkelig klart af lovforslaget.

Hvorfor det nu skal være absolut umuligt, at man har en opera, der hedder Den jyske Opera, hvorfor den absolut skal laves om til at kaldes Landsoperaen, fatter jeg ikke rigtigt. Hvis det er værdifulde musikforestillinger, man kommer med fra denne operas side, kan jeg ikke forestille mig, at der hverken i København, på Sjælland eller andre steder skulle være nogen modstand mod at gå derind, bare fordi den hedder Den jyske Opera. Man bør dog vel overveje, at Den jyske Opera er skabt i Århus, og at der fortsat betales af Århus kommune et ikke ubetydeligt tilskud. Jeg tror også, der for dansk kulturliv som helhed nås noget værdifuldt ved, at man fortsat vil anerkende, at det netop er en opera, der har hjemme i det jyske.

Med hensyn til børneteateret og det opsøgende teater kan jeg kun sige, at jeg håber på, at det lykkes at bedre de økonomiske vilkår for disse to former for teater. Jeg er ikke enig i alle de kritiske bemærkninger, der faldt om børneteateret og det opsøgende teater her. Det kan meget vel give oplevelser, som ikke kan fås på anden måde.

Men jeg er enig i det, der er sagt heroppe, at der må et meget grundigt udvalgsarbejde til, og jeg skal til allersidst blot bemærke, at det at forestille sig, at et teater ledes af 14

amtsrådsmedlemmer plus et menneske udpeget af ministeren, er desværre fuldstændig grotesk. Vi har tidligere brugt ordet absurd i dag, det forekommer mig at være et absurd forslag til ledelse.

Lembourn (KF):

På denne lange kulturpolitiske eftermiddag er vi så kommet til noget fornuftigt omsider, og jeg kan tilsige mit partis positive indstilling over for dette forslag.

Personlig er det mig en stor glæde, at man ikke blot bygger et rejsende landsteater op på Det danske Teater, men at man følger de store kunstneriske resultater, som er nået inden for Det kgl. Teaters regie ved, at der er flere kunstarter under samme tag. Der er jo ikke tale om nogen ballet endnu her, men det kan jo komme engang. Der er mulighed for, at dramaet og musikken kan komme til hinanden i et nært samarbejde, og vi ved jo, at det har givet store kunstneriske resultater. Derfor er det en meget spændende og efter min opfattelse fuldkommen rigtig ting, at når man nu skaber Det rejsende Landsteater, skal det bestå af disse to kunstarter, og der skal være et meget nært samarbejde imellem dem.

På den måde er vi i stand til at bygge en kunstnerisk konkurrence op til Det kgl. Teater, hvilket ikke skal opfattes som nogen kritik af Det kgl. Teater, men det er nu engang sundt med konkurrence i kunst. Her vil virkelig kunne skabes drama og musikdramatiske værker, som i kvalitet kan måle sig med, hvad Det kgl. Teater præsterer, og det er en særdeles vigtig ting.

Men også jeg har nogle kritiske indvendinger over for noget af indholdet i forslaget, og jeg er enig med andre ordførere i, at vi må se grundigt på det i udvalget.

At det skulle være nødvendigt med en styrelse på 20 medlemmer, hvoraf amterne jo har et betydeligt flertal, tvivler jeg på. Jeg kan forstå, at amterne kan have deres økonomiske interesse i det, det er klart, men det kan jo også føre til, at man forflygtiger de kunstneriske afgørelser, så jeg vil nok mene, at vi skal undersøge mulighederne for at gøre denne styrelse mindre, og jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg ville foretrække, at det var repræsentanterne for de to store kunstneriske institutioner, der sammen med personalerepræsentanterne havde flertallet.